

Директор інституту історії, права та міжнародних відносин
Ю.В. Подрез
«14» вересня 2020 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ АДВОКАТУРА

Галузь знань 08 Право
Спеціальність 081 Право
Освітньо-професійна програма Право

Перший рівень вищої освіти

Мова навчання українська

Погоджено науково-методичною комісією НН інституту історії, права та міжнародних відносин
«14» вересня 2020 р.
Голова Моцак С.І. кандидат педагогічних наук, доцент

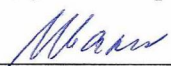
Розробник:

Апаров Андрій Миколайович, д.ю.н., професор, професор кафедри

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри права та методики викладання правознавства

Протокол № 1 від «01» вересня 2020 р.

Завідувач кафедри права та методики викладання правознавства

 (к.пед.наук, доцент Іваній О.М.)

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів – 4	Ступінь вищої освіти – бакалавр	Вибіркова
		Рік підготовки:
		4-й
		Семестр
7-й		
Лекції		
26 год.		
Практичні, семінарські		
28 год.		
Лабораторні		
0 год.		
Самостійна робота		
64 год.		
Консультації:		
4 год.		
Вид контролю: залік		
Загальна кількість годин – 120		

Анотація до дисципліни

Загальна мета викладання та вивчення навчальної дисципліни «Адвокатура» пов'язана з освоєнням теоретичних та практичних знань і навичок про систему адвокатської правоохоронної діяльності у площині юридичного забезпечення захисту та охорони прав, свобод, законних інтересів фізичних і юридичних осіб. Відповідно, освітній процес передбачає ознайомлення майбутніх юристів з професією адвоката, а також формування в них загальних розумінь про стандарти та особливості здійснення адвокатської діяльності.

Курс розрахований на студентів 3-го року навчання відповідного факультету напряму підготовки першого рівня вищої освіти – бакалавр.

На забезпечення досягнення означеної мети спрямовані навчально-освітні заходи, що пов'язані з проведенням лекційних, практичних (семінарських) занять та виконання студентами самостійної роботи, що в цілому передбачає донесення студентам науково-теоретичних і практичних знань з навчальної дисципліни, набуття ними навичок практичної реалізації професійних знань, розвиток у студентів розумової діяльності й розширення їх світогляду.

Робоча програма навчальної дисципліни за предметно-змістовними та цільовими параметрами є свого роду стандартом освоєння відповідної навчальної дисципліни у формі нормативного документу, що визначає й встановлює місце та значення навчальної дисципліни в реалізації освітньо-професійної програми бакалаврів права, її зміст та послідовність; організаційні форми вивчення навчальної дисципліни; вимоги до рівня, якості та змісту знань і вмінь студентів тощо.

Робоча програма навчальної дисципліни розроблена з урахуванням та відповідно до нормативних вимог законодавства про вищу освіту, ліцензійних умов провадження освітньої діяльності й інших нормативно-правових актів обов'язкового та рекомендаційного характеру, у т.ч. відомчих рекомендацій з навчально-методичного забезпечення навчальних дисциплін у закладах вищої освіти.

Об'єктивні передумови для вивчення дисципліни пов'язані з комплексом соціально-економічних, державно-управлінських, державотворчих та нормативно-творчих процесів формування організованого устрою суспільного буття українського громадянського суспільства. Зазначене стосується площини забезпечення державою соціальної орієнтації соціально-економічного прогресу української державності на легально-правових засадах державного будівництва, розвитку різних форм і типів господарювання, потужних реформаційних процесів правового поля.

Відповідним чином, в умовах розвитку в Україні інститутів правової держави та громадянського суспільства необхідність докорінного вдосконалення якості підготовки фахівців у галузі юриспруденції та правоохоронної діяльності є нагальною, оскільки від професійної майстерності діяльності адвокатів залежить успішність державотворчих процесів.

Відтак, у процесі та за результатами опанування матеріалу навчальної дисципліни студенти повинні ретельно розглянути та з'ясувати її сутність та структуру.

Навчальна дисципліна відноситься до вибірових навчальних дисциплін підготовки профільних фахівців відповідного напрямку галузевої майстерності та за своїми змістом і формою взаємопов'язана з науково-теоретичними розробками інших як загальних навчальних дисциплін (теорія держави та права, історія вчень про державу та право, філософія, соціологія тощо), так і профільно-галузових (конституційне, адміністративне, цивільне, господарське галузі права тощо).

Мета і завдання дисципліни

Загальною *метою* викладання та вивчення навчальної дисципліни «Адвокатура» є засвоєння здобувачами вищої освіти понятійно-термінологічного апарату та основних положень дисципліни, що пропонується до вивчення, а також умінь розвивати конкретну тему, аналізувати і узагальнювати ключові аспекти, вирішувати конкретні ситуації у відповідності до положень чинного законодавства.

Зазначене предметно стосується історичних аспектів становлення та розвитку адвокатської професії, розуміння її місця серед інших видів суспільної правоохоронної діяльності, основних аспектів та особливостей організації та здійснення адвокатської діяльності.

Зміст робочої програми зорієнтований на досягнення й забезпечення прогнозованих параметрів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти та відповідає відповідному рівню Національної рамки кваліфікацій і у цьому зв'язку – передбачає здобуття особою поглиблених теоретичних та/або практичних знань, умінь, навичок за обраною спеціальністю (чи спеціалізацією), загальних засад методології професійної діяльності, інших компетентностей, достатніх для ефективного виконання завдань відповідного рівня професійної діяльності.

В цілому зміст даної робочої програми навчальної дисципліни спрямований на досягнення мети освітньої програми, зокрема: набуття компетентностей, необхідних для розуміння природи і функцій права, змісту його основних правових інститутів, застосування права, а також меж правового регулювання; формування знань про: основи поведінки індивідів і соціальних груп; творення права, його тлумачення та застосування; правові цінності та принципи; етичні стандарти правничої професії та професійно-орієнтованих дисциплін для вирішення типових задач діяльності юриста в галузі права на відповідній посаді, сфера застосування яких передбачена відповідно до НКУ ДК 003:2010 «Класифікатор професій».

Суб'єкт навчання відповідного напрямку та рівня (бакалавр права) за результатами опанування змісту навчальної дисципліни повинен здатний розв'язувати типові задачі та практичні проблеми у професійній діяльності.

При викладанні курсу згідно з вимогами освітньо-професійної програми ставляться наступні *завдання*:

- ознайомити майбутніх правників з адвокатською професією та її кваліфікаційними вимогами, а також з навичками організації юридичного навчання;
- надати студентам теоретичні знання про адвокатську діяльність як окремий вид юридичної практики та вид професійної діяльності;
- сформулювати у студентів моральні, політичні, психологічні, культурні, наукові та освітні цінності, необхідні для реалізації професійної адвокатської діяльності;

- сформувати в студентів вміння планувати і організовувати адвокатську правозахисну діяльність;
- навчити організовувати виконання комплексних юридичних завдань;
- продемонструвати студентам в теоретичній та практичній площинах основні юрисдикційні та неюрисдикційні способи й засоби захисту, що застосовуються в адвокатській діяльності;
- навчити студентів застосовувати набуті знання в професійній діяльності з метою належного юридичного забезпечення різних сфер суспільних відносин.

Очікувані результати навчання:

знати:

- поняття адвокатури;
- принципи та засади, на яких ґрунтується діяльність адвокатури в Україні;
- організаційні форми та види адвокатської діяльності;
- права та обов'язки адвоката;
- гарантії адвокатської діяльності;
- випадки зупинення та припинення права на заняття адвокатською діяльністю;
- правила адвокатської етики;
- види й повноваження органів адвокатського самоврядування.

вміти:

- правильно тлумачити та застосовувати норми чинного законодавства, що регулюють організацію та діяльність адвокатури;
- використовувати у практичній діяльності норми законів України та міжнародних угод, які регламентують адвокатську діяльність;
- виділяти з поміж інших проблемні питання що виникають в ході здійснення адвокатської діяльності, вміти проводити їх системний аналіз та пропонувати певні шляхи подолання.

Компетентності, що набуваються:

- знати нормативно-правові акти України, що регулюють діяльність адвокатури України та історію зародження і етапи розвитку української адвокатури;
- аналізувати правові основи діяльності адвокатури та її функціонування;
- характеризувати систему і структуру органів адвокатури;
- вміти визначити поняття, значення, систему принципів організації і діяльності адвокатури;
- знати гарантії незалежності адвокатів при здійсненні своїх повноважень;
- аналізувати основні проблеми діяльності та реформування органів адвокатури.
- аналізувати та оцінювати сучасний стан законності, злочинності та

інших правопорушень;

- прогнозувати розвиток криміногенних процесів та стану законності;
- планувати та оцінювати результати роботи адвокатів;
- застосовувати науково-технічні засоби в організації діяльності адвокатури;
- самостійно складати правові акти у вигляді скарги, позову;
- координувати дії органів;
- узагальнювати і впроваджувати в практику позитивний досвід роботи органів адвокатури;
- знати професійні права адвокатів та принципи діяльності адвокатури;
- розуміти психологію стосунків адвоката з колегами, клієнтами та судом;
- знати моральні засади адвокатської професії та адвокатську етику.
- на практиці застосовувати положення Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»;
- виважено підходити до формування моральних засад адвокатської професії;
- застосовувати етику у професійній діяльності;
- знаходити психологічний контакт з клієнтами;
- знати систему і структуру органів адвокатури та повноваження кваліфікаційно-дисциплінарної комісії;
- володіти методологією консультативної роботи адвоката;
- вміти проводити різні види консультування;
- самостійно складати договір про надання правової допомоги;
- застосовувати науково-технічні засоби в організації діяльності адвокатури;
- забезпечити організацію адвокатської діяльності;
- надавати правову допомогу громадянам у забезпеченні ними конституційних прав та гарантій.

Навчальна дисципліна спрямована на формування визначеної освітньо-професійною програмою інтегральної компетентності, а саме: здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі професійної правничої діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування правових доктрин, принципів і правових інститутів і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Формат дисципліни

Обсяг та зміст навчальної дисципліни «Адвокатура» залежить від профілю підготовки (може виражатися у загальному вигляді, стисло або ж максимально широко).

У процесі та за результатами опанування матеріалу навчальної дисципліни студенти повинні ретельно розглянути та з'ясувати її сутність та структуру.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 120 годин / 4 кредити ECTS.

Структура дисципліни

Назва теми	Кількість годин							
	денна форма навчання				заочна форма навчання			
	усього	у тому числі			усього	у тому числі		
		Л	С	С.Р.		Л	С	С.Р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Модуль 1								
Тема 1. Вступ до адвокатури	12	2	2	8	-	-	-	-
Тема 2. Адвокатура та юридична наука, освіта і практика	12	2	2	8	-	-	-	-
Тема 3. Основи адвокатури та адвокатської професії	12	2	2	8	-	-	-	-
Тема 4. Правові аспекти права на заняття адвокатською діяльністю	12	2	2	8	-	-	-	-
Разом за модулем 1	48	8	8	32	-	-	-	-
Модуль 2								
Тема 5. Характеристика окремих видів адвокатської діяльності	18	4	6	8	-	-	-	-
Тема 6. Загальні положення про культуру адвокатської діяльності	10	2	2	6	-	-	-	-
Тема 7. Правова характеристика організаційних форм діяльності адвокатури	10	2	2	6	-	-	-	-
Тема 8. Правова характеристика адвокатського самоврядування	10	2	2	6	-	-	-	-
Тема 9. Правова характеристика адвокатської діяльності в галузі судочинства	22	8	8	6	-	-	-	-
Разом за модулем 2	70	18	20	32	-	-	-	-
Усього годин	118	26	28	64	-	-	-	-
Консультації	2				-			
Разом (усього годин та консультації)	120				-			

Тематичний план вивчення дисципліни

Інформаційно-програмний зміст та план лекційних занять навчальної дисципліни «Адвокатура» має наступний вигляд:

Модуль 1	
Тема 1. Вступ до адвокатури	
1.	Загальні положення про професійну адвокатську діяльність.
2.	Історія становлення та розвитку адвокатури.
3.	Поняття адвокатури як навчальної дисципліни.
4.	Предметні характеристики адвокатури як навчальної дисципліни.
5.	Методологія адвокатури як навчальної дисципліни.
6.	Функції, принципи та завдання адвокатури як навчальної дисципліни.

Тема 2. Адвокатура та юридична наука, освіта і практика	
1.	Загальні положення про природу правничої науки, освіти та практики.
2.	Загальні положення про природу адвокатури як навчальної дисципліни.
3.	Загальні положення про природу адвокатури як окремих вид професійної правозахисної діяльності.
4.	Взаємозв'язки адвокатури як навчальної дисципліни та правничої науки і правничої освіти.
5.	Взаємозв'язки адвокатури як окремого виду професійної правозахисної діяльності та правничої практики.
6.	Взаємозв'язок адвокатури, правничої науки, освіти та практики з іншими сферами та системами суспільної життєдіяльності.
7.	Взаємозв'язок адвокатури, правничої науки, освіти та практики з державою та державною діяльністю.
Тема 3. Основи адвокатури та адвокатської професії	
1.	Загальні положення про адвокатуру та адвокатську професію.
2.	Правовий статус та сутнісні ознаки адвокатури та адвокатської професії.
3.	Основні стандарти адвокатури та адвокатської діяльності.
4.	Характеристика окремих видів адвокатської практики.
Тема 4. Правові аспекти права на заняття адвокатською діяльністю	
1.	Правовий статус адвокатури в Україні.
2.	Завдання та функції адвокатури.
3.	Незалежність та самоврядність адвокатури.
4.	Нормативна природа права на заняття адвокатською діяльністю.
5.	Правовий статус адвокатів.
6.	Кваліфікація адвокатської професії.
7.	Професійні права та обов'язки адвокатів.
8.	Юридична відповідальність адвокатів.
Модуль 2	
Тема 5. Характеристика окремих видів адвокатської діяльності	
1.	Загальні положення про адвокатську діяльність та її види.
2.	Основні галузі та види професійної адвокатської діяльності.
3.	Правові аспекти адвокатської діяльності в галузі матеріального права.
4.	Правові аспекти адвокатської діяльності в галузі процесуального права.
5.	Правові аспекти адвокатської діяльності в державних та недержавних структурах і системах.
6.	Характеристика професійних юридичних дій та операцій адвокатів.
7.	Результати професійної адвокатської практики.
Тема 6. Загальні положення про культуру адвокатської діяльності	
1.	Поняття професійної культури адвокатури.
2.	Зміст професійної культури адвокатури.

3. Структура професійної культури адвокатури.
4. Правова культура адвокатури.
5. Морально-етична та релігійна культура адвокатури.
6. Психологічна культура адвокатури.
7. Політична культура адвокатури.
Тема 7. Правова характеристика організаційних форм діяльності адвокатури
1. Загальні положення про організаційні форми діяльності адвокатури.
2. Правові аспекти здійснення адвокатської діяльності адвокатом індивідуально.
3. Правові аспекти діяльності адвокатських бюро.
4. Правові аспекти діяльності адвокатських об'єднань.
5. Види адвокатської діяльності та професійні права і обов'язки адвоката.
6. Адвокатська таємниця.
Тема 8. Правова характеристика адвокатського самоврядування
1. Загальні положення про адвокатське самоврядування.
2. Правовий статус органів адвокатського самоврядування.
3. Завдання та організаційні форми адвокатського самоврядування.
Тема 9. Правова характеристика адвокатської діяльності в галузі судочинства
1. Загальні положення про адвокатську діяльність у галузі судочинства.
2. Правові аспекти представництва та захисту інтересів адвокатом в цивільному процесі.
3. Процесуальний статус адвоката в цивільному процесі.
4. Правові аспекти представництва та захисту інтересів адвокатом в господарському процесі.
5. Процесуальний статус адвоката в господарському процесі.
6. Правові аспекти представництва та захисту інтересів адвокатом в адміністративному процесі.
7. Процесуальний статус адвоката в адміністративному процесі.
8. Правові аспекти участі адвоката в кримінальному процесі.
7. Процесуальний статус адвоката в кримінальному процесі.

Теми та план практичних (семінарських) занять

№ з/п	Назва теми
1	Вступ до адвокатури
2	Адвокатура та юридична наука, освіта і практика
3	Основи адвокатури та адвокатської професії
4	Правові аспекти права на заняття адвокатською діяльністю
5	Характеристика окремих видів адвокатської діяльності
6	Загальні положення про культуру адвокатської діяльності
7	Правова характеристика організаційних форм діяльності адвокатури
8	Правова характеристика адвокатського самоврядування
9	Правова характеристика адвокатської діяльності в галузі судочинства

Теми та план самостійної роботи

№ з/п	Назва теми
1	Вступ до адвокатури
2	Адвокатура та юридична наука, освіта і практика
3	Основи адвокатури та адвокатської професії
4	Правові аспекти права на заняття адвокатською діяльністю
5	Характеристика окремих видів адвокатської діяльності
6	Загальні положення про культуру адвокатської діяльності
7	Правова характеристика організаційних форм діяльності адвокатури
8	Правова характеристика адвокатського самоврядування
9	Правова характеристика адвокатської діяльності в галузі судочинства

Політика дисципліни

У процесі організації навчання застосовуються різні способи передачі і сприйняття навчальної інформації, зокрема:

- словесні (лекція, консультація, пояснення, бесіда);
- наочні (презентація, демонстрація);
- практичні (семінарське заняття; різного роду правові завдання, задачі, тести, доповіді, реферати, презентації, ділові ігри).

Навчальна робота студента організовується та здійснюється під керівництвом викладача та/або самостійно. Зокрема: здобувачі вищої освіти працюють з друкованим інформативним матеріалом або з матеріалом мережі Інтернет, виконують усні та письмові завдання (контрольні питання або тести), виступають з доповідями і презентаціями, підготовленими як індивідуальні проекти.

З метою активізації та мотивації навчально-пізнавальної діяльності студента застосовуються різні методи, зокрема: роз'яснення мети навчального процесу та мети освоєння знань та навичок з дисципліни; формулювання вимог до вивчення курсу дисципліни тощо.

До проведення навчальних занять залучаються фахівці-практики, які проводять гостьові, бінарні лекції, майстер-класи, тренінги.

Запроваджена у закладі вищої освіти система контролю має на меті встановлення рівня, якості та змісту опанування студентом матеріалу навчальної дисципліни.

Під час навчального процесу беруться до уваги такі показники академічної активності та додаткових освітніх досягнень здобувачів вищої освіти:

- відповіді на питання плану практичного заняття під час заняття;
- доповіді з проблемних питань практичного заняття;
- участь в активних формах навчання на практичних заняттях;
- розробка тематичних презентацій і кейсів;
- публікація тез доповідей та участь у конференціях, написання наукових статей, есе, рефератів;
- відпрацювання тем пропущених практичних занять;

- інші здобутки з дисципліни.

При вивченні дисципліни необхідно спиратися на конспект лекцій та рекомендовану основну та допоміжну навчальну та наукову літературу. Крім цього, вітається використання інших джерел з альтернативними поглядами на ті чи інші питання задля формування продуктивної дискусії з проблем навчальної дисципліни.

Високо оцінюється прагнення здобувачів вищої освіти:

- регулярно відвідувати заняття;
- планомірно та систематично засвоювати навчальний матеріал;
- активно працювати на практичних заняттях, брати участь в обговоренні дискусійних питань та кейсів;
- повною мірою долучатися до активних форм навчання;
- відпрацьовувати пропущені практичні заняття.

Прозорість та відкритість окресленої системи контролю забезпечується шляхом попереднього ознайомлення студентів з цією системою.

Завдання та рекомендації для проведення семінарських занять та виконання самостійної роботи

Проведення практичних (семінарських) занять та виконання студентами самостійної роботи має на меті поглиблене засвоєння теоретичних аспектів з навчальної дисципліни, а також набуття практичних навиків реалізації положень чинного законодавства.

У процесі проведення семінарських занять визначається ступінь та якість засвоєння студентами понятійно-термінологічного апарату та основних положень дисципліни, вміння розвивати конкретну тему, аналізувати і узагальнювати ключові аспекти, вирішувати конкретні ситуації у відповідності до положень чинного законодавства.

Під час проведення семінарських занять та виконання самостійної роботи прогнозується набуття студентами навиків здійснення публічних виступів, проведення дискусій, а також аналітичного та обґрунтованого підходу до розв'язання складних різного роду правових питань і відпрацювання можливих рішень у майбутній професійній діяльності.

При проведенні семінарських занять та організації самостійної роботи передбачається надання студентам методичної допомоги у закріпленні й поглибленні знань з курсу дисципліни з одночасним контролем щодо самостійного освоєння студентами наукової та навчальної літератури, а також нормативно-правових та інших актів.

Базовий аспект проведення семінарських занять, який і визначає особливості методики такого проведення, полягає в органічному та системному поєднанні теоретичних і практичних вимог, що ставляться перед студентами у процесі підготовки до цих занять. Це, в свою чергу, зумовлює використання таких способів навчання та контролю як: надання відповідей на контрольні запитання (опитування) та вирішення різного роду завдань (у т. ч. ситуаційних).

При підготовці до семінарських занять студент повинен опрацювати рекомендовану літературу і нормативний матеріал.

Проведення семінарських занять та виконання студентами самостійної роботи надає змогу здійснювати поточний контроль, що має на меті перевірку рівня підготовленості студента до виконання конкретної правової роботи.

Підготовка до семінарських занять та виконання самостійної роботи здійснюється в рамках тематик, наведених в тематичному плані дисципліни, плані семінарських занять та плані для самостійної роботи (наведені вище по змісту).

Усі необхідні для підготовки до семінарських занять та виконання самостійної роботи джерела можна віднайти у списку нормативно-правових, літературних та інших джерел (наведені далі по змісту).

Формою контролю результатів підготовки до семінарських занять та виконання самостійної роботи є: опитування під час семінарських занять; вирішення практичних завдань і тестів; організація ділових ігор; включення питань до тестових та інших завдань (у т. ч. ситуаційних); включення питань до залікових (екзаменаційних) білетів тощо.

Самостійне опрацювання студентами інформаційного матеріалу є однією з форм засвоєння теоретичного змісту навчальної дисципліни. Визначену тематику для самостійної роботи студенти опрацьовують під керівництвом викладача з наступним контролем. При цьому питання вказаної тематики для самостійної роботи включаються до модульних та залікових (екзаменаційних) завдань та питань.

Окрім опанування матеріалу визначених вище тем для самостійної роботи, студентам також рекомендується:

- підготувати реферат в межах змісту тематичного плану дисципліни;
- підготувати доповідь з проблемного (-их) питання (-нь) адвокатури в межах змісту тематичного плану дисципліни;
- розробити презентацію на будь-яку тему з дисципліни в рамках тем, визначених для самостійної роботи.

Академічна доброчесність

Навчальний процес передбачає роботу в колективі. Під час лекційних занять здобувачі вищої освіти ведуть конспект з відповідної теми. З метою кращого засвоєння теоретичного матеріалу під час занять лектор веде діалог з аудиторією.

Середовище в аудиторії є дружнім, творчим, відкритим до конструктивного спілкування та обговорення тематики дисципліни.

Усі завдання, передбачені силабусом, мають бути виконані у встановлений термін. Якщо студент відсутній з поважної причини, він/вона презентує виконані завдання під час самостійної підготовки та консультації викладача.

Під час роботи над індивідуальними науково-дослідними завданнями та проектами не допустимо порушення академічної доброчесності.

У разі наявності плагіату в будь-яких видах робіт здобувача вищої освіти застосовуються заходи, передбачені політикою вищого навчального закладу з урахуванням та відповідно до нормативних вимог законодавства (про вищу освіту та іншого), ліцензійних умов провадження освітньої діяльності й інших нормативно-правових актів обов'язкового та рекомендаційного характеру, у т.ч. відомчих рекомендацій у/для закладах (-ів) вищої освіти.

Система оцінювання та вимоги

Оцінка рівня та якості знань студентів здійснюється у відповідності до методики рейтингової оцінки та полягає у здійсненні розрахунку суми балів за всіма видами практичних завдань та результатами самостійної роботи. Акумуляування (накопичення) балів здійснюється протягом семестру.

Під час складання заліку здійснюється тиражування індивідуальних завдань згідно з кількістю студентів чи їх груп (за варіантами) шляхом змішування базових завдань, різноманітністю їх комбінування та варіювання.

Залік проводиться в усній або письмовій формі за умови попередньої підготовки студента.

Щодо системи розподілу балів, які отримують студенти та рейтингової системи, яка трансформується в національну шкалу та шкалу ECTS, то відповідні відомості наведені далі.

Шкала ЕКТС	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
А	Студент демонструє повні й міцні знання навчального матеріалу в обсязі, що відповідає робочій програмі дисципліни, правильно й обґрунтовано приймає необхідні рішення в різних нестандартних ситуаціях. Вміє реалізувати теоретичні положення дисципліни в практичних випадках, може аналізувати та співставляти дані об'єктів діяльності фахівця на основі набутих з даної та суміжних дисциплін знань та умінь. Знає сучасні технології та методи з даної дисципліни. За час навчання при проведенні практичних занять, при виконанні індивідуальних / контрольних завдань проявив вміння самостійно вирішувати поставлені завдання, активно включатись в дискусії, може відстоювати власну позицію в питаннях та рішеннях, що розглядаються. Студент розкриває питання, що стосується дисципліни яка вивчається, та не виходить за рамки об'єму матеріалу передбаченого робочою програмою; проявляє впевненість в тлумаченні теоретичних положень чи складних практичних завдань.
В	Студент демонструє гарні знання, добре володіє матеріалом, що відповідає робочій програмі дисципліни, робить на їх основі аналіз можливих ситуацій та вміє застосовувати теоретичні положення при вирішенні практичних задач, але допускає окремі неточності. Вміє самостійно виправляти допущені помилки, кількість яких є незначною. Знає сучасні технології та методи з даної дисципліни. За час навчання при проведенні практичних занять, при виконанні індивідуальних / контрольних завдань та поясненні прийнятих рішень, дає вичерпні пояснення.
С	Студент загалом добре володіє матеріалом, знає основні положення матеріалу, що відповідають робочій програмі дисципліни, робить на їх основі аналіз можливих ситуацій та використовує для рішення характерних/типових практичних завдань на професійному рівні. Вміє пояснити основні положення виконаних завдань, та дати правильні відповіді

	про зміну результату при заданій зміні вихідних параметрів. Помилки у відповідях/рішеннях/ розрахунках не є системними. Знає характеристики основних положень, що мають визначальне значення для практичних занять, при виконанні індивідуальних / контрольних завдань в межах дисципліни, що вивчається.
Д	Студент засвоїв основний теоретичний матеріал, передбачений робочою програмою дисципліни, та розуміє постанову стандартних практичних завдань, має пропозиції щодо напрямку їх вирішень. Розуміє основні положення, що є визначальними в курсі, може вирішувати подібні завдання тим, що розглядалися з викладачем, але допускає значну кількість неточностей і грубих помилок, які може усувати за допомогою викладача.
Е	Студент має певні знання, передбачені в робочій програмі дисципліни, володіє основними положеннями, що вивчаються на рівні, який визначається як мінімально допустимий. З використанням основних теоретичних положень, студент з труднощами пояснює правила вирішення практичних завдань дисципліни. Виконання практичних / контрольних та інших завдань роботи значно формалізовано: є відповідність алгоритму, але відсутнє глибоке розуміння роботи та взаємозв'язків з іншими дисциплінами.
Ф	Студент повністю не виконав вимог робочої програми навчальної дисципліни. Його знання на підсумкових етапах навчання є фрагментарними. Студент не допущений до здачі екзамену/заліку.
FX	Студент може відтворити окремі фрагменти з курсу. Незважаючи на те, що вимоги робочої програми дисципліни студент виконав, працював він пасивно, його відповіді під час практичних робіт в більшості є невірними, необґрунтованими. Цілісність розуміння матеріалу з дисципліни у студента відсутня.

Розподіл балів

Поточне тестування та самостійна робота		Залік	Сума
Модуль № 1	Модуль № 2		
30	40	30	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, заліку, курсового проекту (роботи), практики
90 – 100	A	відмінно
82 – 89	B	добре
74 – 81	C	
64 – 73	D	задовільно
60 – 63	E	
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1 – 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Засоби діагностики результатів навчання

Ідентифікація та облік знань студентів проводиться, як правило, під час практичних (семінарських) занять з конкретних тем, а також під час складання заліку (в рамках усього матеріалу навчальної дисципліни).

Облік успішності враховує як ступінь підготовленості до практичних занять (в рамках опрацювання студентом лекційного матеріалу, відповідних нормативно-правових та інших актів і літератури; виконання самостійної роботи студентом), так і активність студента під час обговорення питань, розв'язання різного роду правових завдань і тестів.

Формами контролю є: поточний, проміжний та семестровий (підсумковий).

Здійснення поточного контролю забезпечується під час проведення практичних (семінарських) занять і має на меті перевірку рівня підготовленості студента. Формами проведення поточного контролю є: усне опитування студентів; написання й перевірка доповідей та рефератів; виступ з доповідями та рефератами; підготовка презентацій та їх захист; написання статей наукового характеру; вирішення практичних завдань (у т.ч. ситуаційних), тестів; організація проведення ділових ігор тощо.

Проміжний контроль відбувається у вигляді модульних контрольних робіт, що проводяться в письмовій формі та передбачають вирішення студентами контрольних завдань: надання відповідей на контрольні питання, вирішення (розв'язання) задач та тестів. Завдання для модульних контрольних робіт добираються в межах програмного матеріалу, що складає зміст відповідного модулю, згідно з кількістю студентів чи їх груп (за варіантами) шляхом змішування базових завдань, різноманітністю їх комбінування та варіювання.

Семестровий (підсумковий) контроль відбувається у вигляді заліку. При цьому враховуються результати оцінювання поточної роботи студентів.

Залік для студентів проводиться за заліковими білетами, кожен з яких включає не менше трьох питань. Питання, що включаються до залікових білетів добираються в межах програмних питань, що складають зміст навчальної дисципліни.

Прозорість та відкритість окресленої системи контролю забезпечується шляхом попереднього ознайомлення студентів з цією системою.

Запроваджена у закладі вищої освіти система контролю має на меті встановлення рівня, якості та змісту опанування студентом матеріалу навчальної дисципліни.

Зокрема, студент повинен:

- мати чітке загальне уявлення про теоретичні та практичні правові проблеми в рамках тематики дисципліни;

- знати базовий матеріал, що опановується під час лекційних та семінарських занять, а також віднесений на самостійне опрацювання (самостійна робота);

- володіти навичками оперування базовим матеріалом та літературними й іншими джерелами, а також уміннями їх використовувати в інших дисциплінах та на практиці;

- вміти аналізувати ситуації та проблеми, що виникають у правовій діяльності, та знаходити можливі правові шляхи їх вирішення.

Існує можливість перезарахування програмних результатів, отриманих у неформальній освіті (участь у конкурсах студентських наукових робіт, вебінарах, тренінгах, навчання на дистанційних курсах тощо).

Питання для підсумкового контролю

1. Загальні положення про професійну адвокатську діяльність.
2. Історія становлення та розвитку адвокатури в Україні.
3. Історія становлення та розвитку адвокатури за кордоном.
4. Поняття адвокатури як навчальної дисципліни.
5. Предметні характеристики адвокатури як навчальної дисципліни.
6. Методологія адвокатури як навчальної дисципліни.
7. Функції адвокатури як навчальної дисципліни.
8. Принципи адвокатури як навчальної дисципліни.
9. Завдання адвокатури як навчальної дисципліни.
10. Загальні положення про природу правничої науки, освіти та практики.
11. Загальні положення про природу адвокатури як навчальної дисципліни.
12. Загальні положення про природу адвокатури як окремих вид професійної правозахисної діяльності.
13. Взаємозв'язки адвокатури як навчальної дисципліни та правничої науки і правничої освіти.
14. Взаємозв'язки адвокатури як окремого виду професійної правозахисної діяльності та правничої практики.
15. Взаємозв'язок адвокатури, правничої науки, освіти та практики з іншими сферами та системами суспільної життєдіяльності.
16. Взаємозв'язок адвокатури, правничої науки, освіти та практики з державою та державною діяльністю.
17. Загальні положення про адвокатуру та адвокатську професію.
18. Правовий статус адвокатури та адвокатської професії.
19. Сутнісні ознаки адвокатури та адвокатської професії.
20. Основні стандарти адвокатури та адвокатської діяльності.
21. Характеристика окремих видів адвокатської практики.
22. Правові аспекти права на заняття адвокатською діяльністю.
23. Правовий статус адвокатури в Україні.
24. Правовий статус адвокатури за кордоном.
25. Завдання адвокатури.
26. Функції адвокатури.
27. Незалежність адвокатури.
28. Самоврядність адвокатури.
29. Нормативна природа права на заняття адвокатською діяльністю.
30. Правовий статус адвокатів.
31. Нормативно-правова основа діяльності адвокатури.
32. Кваліфікація адвокатської професії.
33. Професійні права та обов'язки адвокатів.
34. Юридична відповідальність адвокатів.
35. Правові аспекти оплати праці адвокатів.

36. Характеристика окремих видів адвокатської діяльності.
37. Загальні положення про адвокатську діяльність та її види.
38. Основні галузі професійної адвокатської діяльності.
39. Основні види професійної адвокатської діяльності.
40. Правові аспекти адвокатської діяльності в галузі матеріального права.
41. Правові аспекти адвокатської діяльності в галузі процесуального права.
42. Правові аспекти адвокатської діяльності в державних та недержавних структурах і системах.
43. Правові аспекти адвокатської діяльності в галузі економіки.
44. Характеристика професійних юридичних дій та операцій адвокатів.
45. Результати професійної адвокатської практики.
46. Поняття професійної культури адвокатури.
47. Зміст професійної культури адвокатури.
48. Структура професійної культури адвокатури.
49. Правова культура адвокатури.
50. Морально-етична та релігійна культура адвокатури.
51. Правила адвокатської етики.
52. Психологічна культура адвокатури.
53. Політична культура адвокатури.
54. Загальні положення про організаційні форми діяльності адвокатури.
55. Правові аспекти здійснення адвокатської діяльності адвокатом індивідуально.
56. Правовий статус помічників адвокатів.
57. Правові аспекти створення адвокатських бюро.
58. Правові аспекти припинення адвокатських бюро.
59. Правові аспекти діяльності адвокатських бюро.
60. Правові аспекти створення адвокатських об'єднань.
61. Правові аспекти припинення адвокатських об'єднань.
62. Правові аспекти діяльності адвокатських об'єднань.
63. Види адвокатської діяльності.
64. Професійні права і обов'язки адвоката.
65. Адвокатська таємниця.
66. Загальні положення про адвокатське самоврядування.
67. Правовий статус органів адвокатського самоврядування.
68. Завдання та організаційні форми адвокатського самоврядування.
69. Правова характеристика адвокатської діяльності в галузі судочинства.
70. Загальні положення про адвокатську діяльність у галузі судочинства.
71. Правові аспекти представництва та захисту інтересів адвокатом в цивільному процесі.
72. Процесуальний статус адвоката в цивільному процесі.
73. Правові аспекти представництва та захисту інтересів адвокатом в господарському процесі.
74. Процесуальний статус адвоката в господарському процесі.

75. Правові аспекти представництва та захисту інтересів адвокатом в адміністративному процесі.
76. Процесуальний статус адвоката в адміністративному процесі.
77. Правові аспекти участі адвоката в кримінальному процесі.
78. Процесуальний статус адвоката в кримінальному процесі.
79. Правові аспекти претензійної діяльності адвоката.
80. Правові аспекти позовної діяльності адвоката.
81. Правові аспекти діяльності адвоката в процесах медіації.
82. Правові аспекти діяльності адвоката у договірних процесах.
83. Правові аспекти консультативної діяльності адвоката.
84. Правові аспекти діяльності адвоката у справах про адміністративні правопорушення.
85. Поняття договору про надання правової допомоги.
86. Зміст договору про надання правової допомоги.
87. Форма договору про надання правової допомоги.
88. Правові підстави участі адвоката в процесуальному представництві.
89. Правові підстави діяльності адвоката.
90. Правові гарантії адвокатської діяльності.

Рекомендована література та інформаційні ресурси

Основна:

1. Юридична деонтологія [Текст] : підручник / НЮУ ім. Ярослава Мудрого; за заг. ред. О. В. Петришина. Харків : Право, 2014. 248 с.
2. Молдован А.В., Тирик Т.М. Адвокатура України: навч. пос. Київ: Алерта, 2013. 256 с.
3. Фіолевський Д.П. Адвокатура: підручник. Вид. 3-тє, випр. і допов. Київ: Алерта, 2014. 624 с.
4. Право людини на правосуддя (Судове право України): Навч. посіб. К.: МАУП, 2003.
5. Святоцький О. Д., Медведчук В. В. Адвокатура. Історія і сучасність. К.: Ін Юре, 1997.

Додаткова:

1. Конституція України.
2. Закон України «Про міжнародні договори України».
3. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».
4. Закон України «Про безоплатну правову допомогу».
5. Правила адвокатської етики.
6. Загальна декларація прав людини від 10 грудня 1948 р.
7. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод.

Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна: підручники та навчальні посібники, перелік яких наведений у змісті цієї робочої програми навчальної дисципліни.

Інформаційні інтернет-ресурси:

1. <http://zakon.rada.gov.ua/>
2. <http://www.president.gov.ua/>
3. <http://www.kmu.gov.ua/>
4. <https://minjust.gov.ua/>
5. <https://unba.org.ua/>